

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **A. V.B.**, zastúpenej JUDr. M. K., proti žalovanému **B. D.**, zastúpenému JUDr. D. S., **o zaplatenie 69,67 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp.zn. 13 C 57/2010, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 12. apríla 2011, sp.zn. 9 Co 235/2010, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a**.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni náhradu trov dovolacieho konania 23,81 € do rúk právneho zástupcu JUDr. M. K., do troch dní.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Trnava rozsudkom z 5. mája 2010 č.k. 13 C 57/2010-37 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni 69,67 € s úrokom z omeškania 8,5% ročne od 7. októbra 2008 do zaplatenia, všetko do troch dní. Žalovaného zaviazal zaplatiť žalobkyni trovy konania jej právnomu zástupcovi v sume 61,12 € do troch dní. Svoje rozhodnutie v zásade odôvodnil tým, že z vykonaného dokazovania mal preukázané, že na strane žalovaného vzniklo bezdôvodné obohatenie vo výške žalobou uplatnenej istiny, a to nevyplatením preplatku z vyúčtovania nákladov spojených s užívaním bytu za rok 2007, patriaceho žalobkyni, spolu s úrokom z omeškania od 7. októbra 2008, odkedy sa žalovaný dostal do omeškania so splnením peňažného plnenia. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Krajský súd v Trnave na odvolanie žalovaného rozsudkom z 12. apríla 2011 sp.zn. 9 Co 235/2010 rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 23,81 € do rúk jej právneho zástupcu

do troch dní. V odôvodnení rozhodnutia sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa. Výrok o náhrade trov odvolacieho konania odôvodnil úspechom žalobkyne.

Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný. Navrhol, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu zmenil tak, „že odporu proti platobnému rozkazu zo dňa 18. marca 2010 vyhovuje a vo veci nariaďuje pojednávanie.“ Dovolanie odôvodnil tým, že podľa jeho názoru rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). S poukazom na vlastné skutkové tvrdenia z prvostupňového i odvolacieho konania vyslovil domnienku, že oba súde nižšieho stupňa nesprávne posúdili ustanovenie § 109 ods. 1 a ods. 2 (osobitne písm. c/) O.s.p., keď nevyhoveli jeho návrhu na prerušenie konania z dôvodu prebiehajúceho konkurzného konania sp.zn. 25 K 5/2008 vedeného proti úpadcovi V.V., teda proti subjektu, ktorý zavinił to, že žalovanému nevrátil nespotrebovanú zálohu vo výške 68 663,35 € poskytnutú na dodávku tepla za rok 2007 pre byty, ktoré žalovaný spravuje v meste V..

Žalobkyňa vo vyjadrení k dovolaniu toto označila za nedôvodné a účelové a žiadala priznať náhradu trov dovolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. V zmysle ustanovenia § 238 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O.s.p.) alebo rozsudok, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.) alebo rozsudok potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu alebo ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa,

ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

Dovolanie nie je prípustné vo veciach upravených zákonom o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov okrem rozsudku o obmedzení alebo pozbavení rodičovských práv a povinností, alebo o pozastavení ich výkonu, o priznaní rodičovských práv a povinností maloletému rodičovi dieťaťa, o určení rodičovstva, o zapretí rodičovstva alebo o osvojení (§ 238 ods. 4 O.s.p.).

Dovolanie nie je prípustné ani vo veciach, v ktorých bolo napadnuté právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšujúcom trojnásobok minimálnej mzdy a v obchodných veciach desaťnásobok minimálnej mzdy, pričom na príslušenstvo sa neprihliada. Ak je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky, dovolanie nie je prípustné, ak výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa prvej vety. Na určenie minimálnej mzdy je rozhodujúci deň podania návrhu na prvostupňovom súde (§ 238 ods. 5 O.s.p.).

V prejednávanej veci je dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu o peňažnom plnení (69,67 €) neprevyšujúcom trojnásobok minimálnej mzdy, ktorej výška v čase podania návrhu na prvostupňovom súde (1. marca 2010) bola 307,70 €. Ide teda o prípad, na ktorý dopadá § 238 ods. 5 O.s.p., podľa ktorého je zo zákona vylúčená prípustnosť dovolania, i keby smerovalo proti rozsudkom uvedeným v § 238 ods. 1 až 3 O.s.p.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu (aj keď ide o rozhodnutie, proti ktorému podľa § 238 ods. 5 O.s.p. dovolanie nie je prípustné) nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných vád uvedených v § 237 O.s.p. (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.), dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z vád vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. Dovolateľ žiadnu z týchto vád nenamietal a ich existencia nevyšla v konaní najavo.

Keďže v danom prípade dovolanie nie je podľa § 238 O.s.p. prípustné a neboli zistené (ani tvrdené) vady konania uvedené v § 237 O.s.p., dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že dovolanie žalovaného je neprípustné, preto ho odmietol (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.).

V dovolacom konaní úspešnej žalobkyni vzniklo právo na náhradu trov konania proti žalovanému, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Preto dovolací súd zaviazal žalovaného na náhradu týchto trov, ktoré pozostávajú z odmeny právneho zástupcu žalobkyne za jeden úkon právnej služby (vyjadrenie k dovolaniu) vo výške 16,60 € (§ 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.) a režijný paušál 7,21 € (§ 16 ods. 3 cit. vyhlášky).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 24. augusta 2011

JUDr. Ľubor Šebo, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová